

Герой російсько-української війни

Рудий Вадим Анатолійович

Народився 19 серпня 1974 року в Хмельницькому у інтелігентній освіченій родині Людмили і Анатолія Рудих.

Закінчив загальноосвітню школу № 24. Навчався у Новосибірському вищому військовому командному училищі, Донецькому вищому військово-політичному училищі інженерних військ і військ зв'язку та Кам'янець-Подільському Національному університеті імені Івана Огієнка.

Вадим Анатолійович Рудий – Воїн-захисник! Сидіти і дивитись, як проливається кров молоді української еліти - це не в його характері. Він гостро відчував несправедливість, був гордим і непокірним, мав почуття відповідальності і гідності. «Хто як не я? Не мають молоді гинути», - і пішов у зону АТО добровольцем. Воював там з 2015 по 2016 роки. З початком повномасштабної війни знову пішов добровольцем.

Його дід Антон Васильович Комарницький пройшов Другу світову війну військовим льотчиком. Вадим ще юнаком любив слухати його розповіді про воєнне лихоліття, про героїзм і ці розповіді сформували у ньому потребу захищати своє, свою країну. По іншому він не міг і характером був у діда: в них все мало бути на своєму місці і в порядку. А ще Вадим гарно грав на гітарі, любив подорожувати, займався скелелазінням, виконував висотні роботи на Рівненській АЕС.

Вадим Анатолійович пішов у вічність 3 вересня 2022 року під час артилерійського обстрілу збройних сил ерєфії поблизу населеного пункту Зайцеве Бахмутського району Донецької області, де було пекло, гарт і вперта нескореність України. Він виявив стійкість і мужність, виконуючи завдання за призначенням.

Вадим Анатолійович Рудий Указом Президента України за участь в АТО нагороджений медаллю «За мужність». Рішенням Хмельницької міської ради від 23.09.2022 року йому присвоєно звання «Почесний громадянин Хмельницької міської територіальної громади» за особисту мужність та героїзм під час захисту державного суверенітету та територіальної цілісності України.